

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN YALNIZLIK DÜZEYLERİ İLE AİLE AİDİYETİ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

Dr. Öğr. Üye. Gülsüm KORKUT*

Öğr. Gör. Dr. Zahide GENÇTÜRK**

ÖZ

Bu araştırma, üniversite öğrencilerinin yalnızlık düzeyleri ile aile aidiyeti arasındaki ilişkinin incelenmesi amacıyla gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın çalışma grubunu Isparta Uygulamalı Bilimler Üniversitesi Atabey Meslek Yüksekokulu'nda okuyan 234 öğrenci oluşturmaktadır. Katılımcılara sosyo-demografik bilgilerinin ölçüldüğü veri formu, yalnızlık düzeylerinin ölçüldüğü UCLA Yalnızlık Ölçeği ve aile aidiyeti tutumlarının belirlenmesi için Aile Aidiyeti Ölçeği uygulanmıştır. Russell ve arkadaşları (1978) tarafından geliştirilen ve Demir (1989) tarafından geçerlik ve güvenilirlik çalışması yapılan UCLA Yalnızlık Ölçeği 20 maddeden, Mavili ve arkadaşları (2014) tarafından geliştirilen Aile Aidiyeti Ölçeği 17 maddeden ve 2 faktörden oluşmaktadır.

Araştırmanın sonucunda yalnızlık puanları ile aile aidiyeti alt ölçeklerinden kendilik aidiyeti alt boyutu ile negatif yönlü orta bir ilişki ($r=-,495$), aile aidiyeti alt boyutu ile negatif yönlü orta bir ilişki ($r=-,436$) bulunurken, aile aidiyeti ile yalnızlık arasında ise negatif yönlü orta bir ilişki ($r=-,528$) bulunmuştur.

Aile aidiyetinin yalnızlığa etkisinin incelenmesi amacıyla regresyon testi yapılmış ve etkinin incelenmesi amacıyla kurulan regresyon modeli anlamlı bulunmuştur ($F=,45,372$ $p<0,05$). Yalnızlığı hangi değişkenlerin açıkladığına ilişkin sonuçlara bakıldığında aile aidiyeti ölçeğinin alt boyutlarından olan kendilik aidiyeti ile aile aidiyetinin negatif yönde etkilediği ($B=-,415$; $B=-,642$; $p<0,05$) ve aile aidiyetinin etkisinin daha fazla olduğu bulunmuştur.

Öğrencilerin yalnızlık düzeylerinin düşük, aile aidiyetinin yüksek bulunduğu bu çalışmada yalnızlık ve aile aidiyetlerinin yaş, sınıf ve kardeş sayısı arasında anlamlı farklılaşmadığı, diğer bazı değişkenlerde anlamlı farklılaştığı görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Yalnızlık, Aile Aidiyeti, Üniversite Öğrencileri.

EXAMINING THE RELATION BETWEEN THE LONELINESS LEVELS AND FAMILY INVOLVEMENT OF UNIVERSITY STUDENTS

This research has been completed in order to examine the relation between the loneliness levels and family involvement of university students. The research group consisted of 234 students from Isparta Practical Sciences University, Atabey Vocational School. The students were subjected to data form, UCLA Loneliness Scale, and Family Involvement Scale for determining socio-demographic information, level of loneliness, and degree of family involvement, respectively. The UCLA Loneliness Scale, developed by Russell et al. (1978) and ensured to be valid and credible by Demir (1989), consists of 20 articles; and the Family Involvement Scale, developed by Mavili et al. (2014) consists of 17 articles and 2 factors.

As a result of the research, the loneliness scores had medium negative relation ($r=-,495$) with the self-involvement among the family involvement sub-scales; medium negative

* Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Sosyal Hizmet Bölümü, gkorkut@mehmetakif.edu.tr, Orcid ID: 0000-0001-5256-3890

**Isparta Uygulamalı Bilimler Üniversitesi, Atabey Meslek Yüksekokulu, Çocuk Bakımı ve Gençlik Hizmetleri, zahidegencturk@isparta.edu.tr, Orcid ID: 0000-0002-2209-4357

relation ($r=-,436$) with the family involvement, and a medium negative relation ($r=,528$) has been observed between the family involvement and loneliness.

Regression test has been carried out in order to examine the effect of family involvement on loneliness, and the regression model, which has been set up to examine the effect, has been found significant ($F=,45,372$ $p<0,05$). When the results, regarding which variables explained loneliness, are considered, it has been observed that self-involvement and family involvement, among the sub-dimensions of the family involvement scale, have been negatively affected ($B=-,415$; $B=-,642$; $p<0,05$), and that the effect of family involvement was bigger.

Observing that the students' loneliness levels are low and family involvement levels are high, this research has shown that loneliness and family involvement do not vary in terms of age, class, and number of siblings, but vary significantly in terms of some other variables.

Keywords: Loneliness, Family Involvement, University Students.

1.GİRİŞ

Aidiyet, kişilerarası ilişkilerin şekillenmesinde ve sürdürülmesinde sürekli, olumlu ve anlamlı bir temel insan güdüsü olarak tanımlanabilmektedir (Baumeister ve Leary 1995: 497). Aidiyet duygusu, bireysel katılım deneyimine dayanan ve insanların kendilerini bir sistemin veya çevrenin ayrılmaz bir parçası olarak hissetmeleri şeklinde de tanımlanabilmektedir (Hagerty vd. 1992: 173). Aidiyet, temelde ilişkilendirme, eklemlenme, çıkarılma ya da bütünleşme süreci ile bir bütün olarak ele alınması ve anlaşılması gereken bir kavramdır. Herhangi bir olguya, insana, topluluğa, gruba veya sosyal bir kategoriye göre ilişkilendirilen aidiyet, insanın kendini tanımlamada kullandığı değişkenlere göre çeşitlenebilmektedir. Ait olunan şeye yönelik bütünleşme çabası, dahil olmak, içerilmek gibi hisler ise esasında insan olmanın da bir gereğidir. Bununla birlikte aidiyet insanın içinde yaşadığı sosyal çevre ile kurduğu doğrudan yahut dolaylı ilişkilerde kendini göstermektedir. Aidiyet duygusu bireyin içinde doğduğu sosyal çevrede doğrudan gelişebileceği gibi bireyin yaşam süreci boyunca bilinçli tercihlerinin de bir sonucu olarak da gelişebilmektedir (Alptekin 2011: 20).

Ekonomik ve sosyal bir kurum olarak da nitelendirilen aile, niteliği ve işlevleri gereği toplumsal kurumların merkezinde yer almaktadır (Gür ve Kurt 2011: 34). Toplumsal kurumlardan biri olan aile kurumu, insanın daha ilk doğduğu andan itibaren aidiyet duygusunun biçimlenmeye başladığı bir yerdir. Ailede başlayan aidiyet duygusu toplumsallaşma süreçleri ile yakından ilgili olarak bireyin eğitim kurumuna, arkadaş çevresine, işine, mesleğine, toplumsal çevresine doğru geniş bir alanda ortaya çıkabilmektedir (Arslan vd. 2019: 170). Sevgi ve saygı görme, bir gruba ait olma, güvende hissetme ve değerli olma gibi psikolojik ve sosyal ihtiyaçların karşılandığı aile aynı zamanda koruyucu ve destekleyici bir işleve de sahiptir. Dolayısıyla aile üyeleri, bir taraftan aileye aidiyet duygusuyla bağlı diğer taraftan da aile dışında kendini gerçekleştirme fırsatını yakalayabilmektedir (Özkan ve Kılıç 2013: 26).

İnsan toplumsallaşma sürecinin ilk başladığı yer olan aile ortamında bilgi, değer ve becerilerin yanı sıra aynı zamanda toplumsal kuralları da öğrenmektedir (Özpolat 2010: 15). Bireyin davranışlarını düzenleyen ailenin tutum ve davranışları gençler üzerinde bireysel ve toplumsal sonuçlar meydana getirmektedir (Çerik 2002: 3). Aile

üyelerinin birbirlerinin fikirlerine saygılı olması, dayanışma ve aidiyet duygusu ile sağlıklı ve umutlu bireylerin yetişmesi mümkün olabilmektedir (Mavili vd. 2014: 32).

İnsanların yaşamları boyunca olumlu ve olumsuz yaşadıkları en güçlü duyguların çoğu genellikle aidiyetle ilişkilidir. İçinde yaşadığı sosyal çevreye kabul ve dahil edilmesinin birey üzerinde mutluluk, sevinç, memnuniyet ve huzurlu olma gibi olumlu duygulara neden olurken, tam tersi sosyal çevrede kabul görmemesi ve dışlanması da kaygı, depresyon, üzüntü ve yalnızlık gibi olumsuz duygulara neden olmaktadır (Baumeister ve Leary 1995: 508). Psikolojik faktörlerden birisi olan aidiyet duygusu, fiziksel sağlık ve hastalıkların da önemli bir belirleyicisi olabilmektedir (Hill 2006: 213).

Sosyal ilişkiler bireylerin yaşamının her aşamasında önemli olup, başkalarıyla ilişki kurma ve etkileşimde bulunmaya her zaman gereksinimleri bulunmaktadır. Günümüzde ise kişiler arasındaki ilişkiler çeşitli sebeplerden dolayı bozulmakta ve sosyal ilişki düzeyi düşmektedir. Dolayısıyla sosyal ilişkilerde yaşanan yoksunluk bireyleri yaşamlarını olumsuz etkileyen yalnızlığı ve beraberinde birden çok sorunu tetiklemektedir (Kılınç ve Sevim 2005: 72-73). Bireylerin yaşamlarını olumsuz etkileyen yalnızlık psikolojik destek gerektiren duygusal bir sorundur. Hatta patolojik düzeydeki yalnızlık psikolojik sağlığı tehdit dahi edebilmektedir (Karahana vd. 2004: 28).

Yalnızlık bilinen bir insan duygusu olmakla birlikte aynı zamanda karmaşık ve her birey tarafından farklı şekilde deneyimlenen bir durum olup, tek bir nedenle açıklanamamaktadır. Yalnızlığın giderilmesinde yönelik önlemler ve uygulamalar bireye özgü farklılaşabilmektedir. Örneğin, yakın zamanda eşini kaybetmiş yaşlı bireyle okul çevresinde arkadaş edinmeye çalışan çocuk karşılaştırıldığında ikisinin de yalnızlık problemini çözmek için farklı stratejilerin geliştirilmesi gerekmektedir. Yalnızlık yaşayan bir birey, içinde yaşadığı sosyal çevrede iletişim kurabileceği herhangi birini bulmayabilir ve biyolojik fonksiyon bozukluğu, ruhsal bunalım ve davranış sorunları gibi pek çok riski beraberinde getirmektedir (Tiwari 2013: 320).

Aidiyet ihtiyacının yeterli düzeyde karşılanamaması sosyal izolasyona, yaşadığı çevreye yabancılaşmaya ve yalnızlık duygusuna neden olabilmektedir. Aidiyet duygusu esasında sadece toplumda gelişen sosyal ilişkilerin kurulmasında bir köprü değil aynı zamanda yalnızlığa karşı da tampon görevi görmektedir (Mellor vd. 2008: 213). Bir birey fiziksel anlamda yalnız olmasa bile yalnızlık duygusunu yaşayabilmektedir. Başka bir deyişle yalnızlık önemli olsun ya da olmasın insanın yaşamında diğer faktörlerin mevcut olması durumunda bile yaşanabilen kişiye özgü bir durumdur (Galanaki 2008: 259).

Bu araştırma, üniversite öğrencilerinin yalnızlık düzeyleri ile aile aidiyeti ve alt boyutları arasındaki ilişkilerin incelenmesi ve sosyo-demografik özelliklerin yalnızlık ve aile aidiyeti üzerinde etkili olup olmadığının belirlenmesi amaçlamıştır. Literatür taraması sonucunda yalnızlık ve aile aidiyeti ilişkisini inceleyen çalışmaların sınırlı olduğu görülmüştür. Üniversite öğrencilerinin yalnızlık düzeyleri ile aile aidiyeti arasındaki ilişkinin belirlenmesini amaçlayan bu çalışmadan elde edilecek bulguların gençlere yönelik geliştirilecek politikalara katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Genç nüfus aralığında yer alan üniversite öğrencilerinin yalnızlık ve aile aidiyeti arasındaki ilişkinin belirlenmesine yönelik gerçekleştirilen bu çalışmada öğrencilere “yalnızlık ve aile aidiyeti düzeyleri cinsiyet, yaş, sınıf, ailenin gelir durumu, aile durumu, kardeş sayısı, aile tipi, en uzun yaşanan yer, şuanda yaşanan yer, annenin ve babanın çocuk yetiştirmeye yönelik tutumu gibi değişkenlere göre farklılaşmakta mıdır?” soruları yöneltilmiştir.

2.YÖNTEM

2.1.Araştırmanın Evren ve Örneklemi

Çalışmanın evrenini, Isparta Uygulamalı Bilimler Üniversitesi Atabey Meslek Yüksekokulu öğrencileri (400 kişi) oluşturmaktadır. Araştırmada örneklem seçimine gidilmemiş olup evrenin tamamına ulaşılması hedeflenmiştir. Gönüllük esasına göre anket öğrencilere uygulanmış olup, araştırmaya katılmayı kabul eden tüm öğrencilere dağıtılmıştır. Araştırma 13 Mayıs- 24 Haziran 2019 tarihleri arasında gerçekleştirilmiş ve 234 adet kullanılabilir anket elde edilmiştir. Çalışmaya katılım oranı %58,5 olarak hesaplanmıştır.

2.2.Veri Toplama Aracı

Araştırmada veri toplamak için üniversite öğrencilerinin sosyo- demografik özelliklerini belirlemeye yönelik araştırmacılar tarafından literatür bilgisi dahilinde (Yılmaz vd. 2008; Kılıç 2015; Akkul ve Ümmet 2007) yaş, cinsiyet, sınıf, ailenin gelir durumu, aile durumu, kardeş sayısı, aile tipi, en uzun yaşanan yer, şuan yaşanan yer, annenin ve babanın çocuk yetiştirme yönelik tutumu gibi 11 sorudan oluşan kişisel bilgi formu kullanılmıştır. Üniversite öğrencilerinin yalnızlık düzeylerini belirlemek için “UCLA Yalnızlık Ölçeği” ve aile aidiyeti tutumlarını ölçmek için de “Aile Aidiyeti Ölçeği” kullanılmıştır.

UCLA Yalnızlık Ölçeği: Russell ve arkadaşları (1978) tarafından geliştirilen, Demir (1989) tarafından geçerlik ve güvenirlik çalışması yapılan UCLA Yalnızlık Ölçeği kullanılmıştır. 20 maddeden oluşan ve 4'lü likert tipinde hazırlanan ölçeğin iç tutarlılık katsayısı 0.96 düzeyinde bulunmuş olup, tekrar test beş hafta ara ile yapılmış ve korelasyon katsayısını 0.94 olarak bulunmuştur.

Aile Aidiyeti Ölçeği: Bireylerin ailelerine duydukları aidiyetlerinin belirlenmesine yönelik Mavili ve arkadaşları (2014) tarafından geliştirilen Aile Aidiyeti Ölçeği kullanılmıştır. Ölçek 17 maddeden ve 2 faktörden (kendilik aidiyeti ve aile aidiyeti) oluşmakta olup, maddelerin 13'ü olumlu, 4'ü olumsuz ifadelerden oluşmaktadır. 5'li likert olarak hazırlanan ölçekte ifadeler “tamamen katılıyorum (5), katılıyorum (4), kararsızım (3), katılmıyorum (2), tamamen katılmıyorum (1)” şeklinde puanlanmaktadır. Aile aidiyeti toplam puanının artması aile aidiyetini de artırmaktadır.

2.3. Verilerin Analizi

Araştırmanın istatistiksel analizleri SPSS 21.0 programı ile %95 güven düzeyinde yapılmıştır. Ölçek puanları normal dağılım göstermiş olup, analizlerde parametrik yöntemlerden; Pearson, regresyon t ve ANOVA kullanılmıştır. Frekans düşüklüğü olan değişkenler için ise parametrik olmayan yöntemlerden; Mann Whitney ve Kruskal Wallis test teknikleri kullanılmıştır. Ölçek puanlarının demografik değişkenlere göre

farklılık göstermesi ise bağımsız gruplar t ve ANOVA ya da Mann Whitney ve Kruskal Wallis testleri ile analiz edilmiştir. ANOVA testinde fark çıkması durumunda çoklu karşılaştırma için Tukey; Kruskal Wallis testinde fark çıkması durumunda ise Bonferroni düzeltmeli Mann Whitney testi uygulanmıştır. Ölçek puanları arasındaki ilişki pearson korelasyon, etki ise regresyon testi ile analiz edilmiştir.

3.BULGULAR

Tablo 1: Demografik Özellikler

		n	%
Cinsiyet	Kadın	153	65,4
	Erkek	81	34,6
Yaş	18-19 yaş	67	28,6
	20-21 yaş	145	62,0
	22 yaş ve üzeri	22	9,4
Sınıf	1. Sınıf	149	63,7
	2. Sınıf	85	36,3
Ailenin Gelir Durumu	Gelir Giderden Az	50	21,4
	Gelir Gidere Eşit	155	66,2
	Gelir Giderden Fazla	29	12,4
Aile Durumu	Anne Baba Sağ-Birlikte	207	88,5
	Anne Baba Sağ-Ayrı	19	8,1
	Anne Vefat Etti-Baba Sağ	3	1,3
	Baba Vefat Etti-Anne Sağ	5	2,1
	Anne Baba Vefat Etti	0	0,0
Kardeş Sayısı	Kardeşim Yok	15	6,4
	1-2 Kardeş	140	59,8
	3-4 Kardeş	58	24,8

	5 ve Üzeri	21	9,0
Aile Tipi	Geniş Aile	51	21,8
	Çekirdek Aile	183	78,2
En Uzun Yaşanılan Yer	İl	87	37,2
	İlçe	99	42,3
	Köy Kasaba	48	20,5
Şuanda Yaşanılan Yer	Aile ile Evde	39	16,7
	Yurt/Pansiyon/Otel	127	54,3
	Arkadaş ile Evde	61	26,1
	Diğer	7	3,0
Annenin Çocuk Yetiştirmeye Yönelik Tutumu	Baskıcı ve Otoriter	29	12,4
	Aşırı Koruyucu	62	26,5
	Reddedici	3	1,3
	Eşitlikçi ve Demokratik Tutum	134	57,3
	Tutarsız	6	2,6
Babanın Çocuk Yetiştirmeye Yönelik Tutumu	Baskıcı ve Otoriter	39	16,7
	Aşırı Koruyucu	38	16,2
	Reddedici	5	2,1
	Eşitlikçi ve Demokratik Tutum	124	53,0
	Tutarsız	28	12,0

Tablo 1’de araştırmaya katılan öğrencilerin %65,4’ü kadın; %62’si 20-21 yaş aralığında, %63,7’si 1.sınıf, %66,2’sinin ailesinin geliri giderine eşit, %88,5’inin anne babası sağ ve birlikte, %59,8’i 1-2 sayıda kardeşe sahip, %78,2’si çekirdek aile, %42,3’ü en uzun ilçede yaşamış, %54,3’ü şu an da yurt/pansiyon/otelde kalıyor,

%57,3'sinin annesinin çocuk yetiştirmeye yönelik tutumu eşitlikçi ve demokratik, %53,0'ünün babasının çocuk yetiştirmeye yönelik tutumu eşitlikçi ve demokratiktir.

Tablo 2: Ölçek Puanlarına Ait Betimsel İstatistikler

	n	Minimum	Maximum	Ortalama	ss	Çarpıklık	Basıklık
Yalnızlık Ölçeği	234	20,00	71,00	37,08	9,28	,531	-,096
Kendilik Aidiyeti	234	19,00	60,00	51,83	8,16	-1,317	1,959
Aile Aidiyeti	234	7,00	25,00	18,10	3,36	-,023	,327
Aile Aidiyeti Ölçeği Toplam	234	33,00	85,00	69,94	10,41	-1,026	1,210

Tablo 2'de öğrencilerin yalnızlık ölçeği puanı ortalaması $37,08 \pm 9,28$; kendilik aidiyeti puanı ortalaması $51,83 \pm 8,16$; aile aidiyeti puanı ortalaması $18,10 \pm 3,36$ ve aile aidiyeti ölçeği puanı ortalaması $69,94 \pm 10,41$ 'dir. Ölçek puanlarının çarpıklık ve basıklık katsayıları -3-, +3 aralığında olduğundan normallik varsayımı sağlanmış olup parametrik testler kullanılmıştır. Bununla birlikte frekans düşüklüğü olan değişkenlerde parametrik olmayan test teknikleri de kullanılmıştır.

Tablo 3: Aile Aidiyeti ile Yalnızlık Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

		Yalnızlık Ölçeği
Kendilik Aidiyeti	r	-,495**
	p	,000
Aile Aidiyeti	r	-,436**
	p	,000
Aile Aidiyeti Ölçeği Toplam	r	-,528**
	p	,000

**p<0,01

Tablo 3'te aile aidiyeti ile yalnızlık arasındaki ilişkinin incelenmesi amacıyla pearson korelasyon testi yapılmış ve yalnızlık puanları ile aile aidiyeti alt ölçeklerinden kendilik aidiyeti alt boyutu ile negatif yönlü orta bir ilişki ($r=-,495$), aile aidiyeti alt boyutu ile negatif yönlü orta bir ilişki ($r=-,436$) bulunurken, aile aidiyeti ile yalnızlık arasında ise negatif yönlü orta bir ilişki ($r=-,528$) bulunmuştur. Buna göre aile aidiyeti arttıkça yalnızlığın azaldığı söylenebilmektedir.

Tablo 4: Aile Aidiyetinin Yalnızlığa Etkisinin İncelenmesi

Bağımlı Değ	Bağımsız değ	B	t	p	R2	F	p
	Sabit	70,225	19,953	,000*			
Yalnızlık Ölçeği	Kendilik Aidiyeti	-,415	-5,446	,000*	,282	45,372	,000*
	Aile Aidiyeti	-,642	-3,472	,001*			

***p<0,05**

Tablo 4'te aile aidiyetinin yalnızlığa etkisinin incelenmesi amacıyla regresyon testi yapılmış ve etkinin incelenmesi amacıyla kurulan regresyon modeli anlamlı bulunmuştur (F=,45,372 p<0,05). Yalnızlığı hangi değişkenlerin açıkladığına ilişkin sonuçlara bakıldığında aile aidiyeti ölçeğinin alt boyutlarından olan kendilik aidiyeti ile aile aidiyetinin negatif yönde etkilediği (B=-,415; B=-,642; p<0,05) ve aile aidiyetinin etkisinin daha fazla olduğu bulunmuştur. Yalnızlıktaki değişimin %28'i kendilik aidiyeti ve aile aidiyeti tarafından açıklanmaktadır.

Tablo 5: Yalnızlık ve Aile Aidiyetinin Cinsiyet Açısından İncelenmesi

Cinsiyet		n	Ortalama	ss	t	p
Yalnızlık Ölçeği	Kadın	153	36,31	9,06	-1,762	,079
	Erkek	81	38,54	9,56		
Kendilik Aidiyeti	Kadın	153	52,86	7,17	2,670	,008*
	Erkek	81	49,90	9,51		
Aile Aidiyeti	Kadın	153	18,20	3,53	0,584	,560
	Erkek	81	17,93	3,05		
Aile Aidiyeti Ölçeği Toplam	Kadın	153	71,05	9,63	2,274	,024*
	Erkek	81	67,83	11,52		

***p<0,05**

Tablo 5'te yalnızlık ve aile aidiyetinin cinsiyet açısından farklılaşp farklılaşmadığının incelenmesi amacıyla bağımsız gruplar t testi yapılmıştır. Öğrencilerin cinsiyet değişkenine göre "yalnızlık" (p>0,05) ve "aile aidiyeti" alt boyutu (p>0,05) arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmamaktadır. Öğrencilerin yalnızlık ve aile aidiyeti alt boyutu düzeyleri cinsiyete göre değişmemektedir.

Cinsiyet değişkenine göre "aile aidiyeti" (p<0,05) ve "kendilik aidiyeti" alt boyutu (p<0,05) arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmaktadır. Kendilik aidiyeti alt boyutu ile aile aidiyeti puan ortalaması kadınların erkeklerden daha yüksektir.

Tablo 6: Yalnızlık ve Aile Aidiyetinin Yaş Açısından İncelenmesi

Yaş	n	Sıra Ort	X ²	p
Yalnızlık Ölçeği	18-19 yaş	67	110,17	1,622 ,444
	20-21 yaş	145	121,91	
	22 yaş ve üzeri	22	110,75	
Kendilik Aidiyeti	18-19 yaş	67	108,44	2,000 ,368
	20-21 yaş	145	122,25	
	22 yaş ve üzeri	22	113,77	
Aile Aidiyeti	18-19 yaş	67	129,44	4,523 ,104
	20-21 yaş	145	110,17	
	22 yaş ve üzeri	22	129,48	
Aile Aidiyeti Ölçeği Toplam	18-19 yaş	67	116,58	0,084 ,959
	20-21 yaş	145	118,39	
	22 yaş ve üzeri	22	114,41	

***p<0,05**

Tablo 6'da yalnızlık ve aile aidiyetinin öğrencilerin yaş değişkenine göre anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla yapılan Kruskal Wallis H testine göre; yaş ile "yalnızlık" ($X^2=1,622$; $p>0,05$), "kendilik aidiyeti" alt boyutu ($X^2=2,000$; $p>0,05$), "aile aidiyeti" alt boyutu ($X^2=4,523$; $p>0,05$) ve "aile aidiyeti" ($X^2=0,084$; $p>0,05$) arasında anlamlı farklılık bulunmamaktadır. Öğrencilerin yalnızlık ve aile aidiyetine ilişkin tutumları yaşa göre değişmemektedir.

Tablo 7: Yalnızlık ve Aile Aidiyetinin Sınıf Açısından İncelenmesi

Sınıf	n	Ortalama	ss	t	p
Yalnızlık Ölçeği	1. Sınıf	149	37,20	9,77	,262 ,794
	2. Sınıf	85	36,87	8,40	
Kendilik Aidiyeti	1. Sınıf	149	51,22	8,60	-1,523 ,129
	2. Sınıf	85	52,91	7,25	

Aile Aidiyeti	1. Sınıf	149	18,24	3,62	,836	,404
	2. Sınıf	85	17,86	2,86		
Aile Aidiyeti Ölçeği Toplam	1. Sınıf	149	69,46	11,06	-,919	,359
	2. Sınıf	85	70,76	9,16		

* $p < 0,05$

Tablo 7’de yalnızlık ve aile aidiyetinin sınıf açısından farklılaşıp farklılaşmadığının incelenmesi amacıyla bağımsız gruplar t testi yapılmıştır. Öğrencilerin sınıf değişkenine göre “yalnızlık” ($p > 0,05$), “kendilik aidiyeti” alt boyutu ($p > 0,05$), “aile aidiyeti” alt boyutu ($p > 0,05$) ve “aile aidiyeti” ($p > 0,05$) arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmamaktadır. Öğrencilerin yalnızlık ve aile aidiyeti alt boyutu düzeyleri sınıfa göre değişmemektedir.

Tablo 8: Yalnızlık ve Aile Aidiyetinin Ailenin Gelir Durumu Açısından İncelenmesi

Ailenin Gelir Durumu		n	Sıra Ort	X ²	p	Çoklu Karş.
Yalnızlık Ölçeği	Gelir Giderden Az	50	131,94	3,435	,179	
	Gelir Gidere Eşit	155	115,16			
	Gelir Giderden Fazla	29	105,12			
Kendilik Aidiyeti	Gelir Giderden Az	50	97,64	6,436	,040*	1<2
	Gelir Gidere Eşit	155	120,85			
	Gelir Giderden Fazla	29	133,86			
Aile Aidiyeti	Gelir Giderden Az	50	114,78	1,474	,479	
	Gelir Gidere Eşit	155	115,73			
	Gelir Giderden Fazla	29	131,67			
Aile Aidiyeti Ölçeği Toplam	Gelir Giderden Az	50	100,51	5,369	,068	
	Gelir Gidere Eşit	155	119,60			

Gelir Giderden
Fazla 29 135,55

***p<0,05**

Tablo 8’da yalnızlık ve aile aidiyetinin öğrencilerin ailenin gelir durumu değişkenine göre anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla yapılan Kruskal Wallis H testine göre; “yalnızlık” ($X^2=3,435$; $p>0,05$), “aile aidiyeti” alt boyutu ($X^2=1,474$; $p>0,05$) ve “aile aidiyeti” ($X^2=5,369$; $p>0,05$) arasında anlamlı farklılık bulunmamaktadır.

Öğrencilerin gelir durumu değişkenine göre “kendilik aidiyeti” alt boyutu ($X^2=6,436$; $p<0,05$) açısından istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmaktadır. Bu sonuçlara göre geliri giderinden fazla olanların “kendilik aidiyeti” alt boyutu puan sıra ortalaması en büyük iken (133,86), geliri giderinden az olanların ortalaması en küçüktür (97,64). Gruplar arasında ortaya çıkan anlamlı farklılığın kaynağının belirlenmesine yönelik Post-Hoc çoklu karşılaştırma testlerinden olan Bonferroni düzeltmeli Mann Whitney testi sonuçlarına göre ise geliri giderden az olanların kendilik aidiyeti düzeyi geliri gidere eşit olanlara göre anlamlı olarak daha düşük bulunmuştur.

Tablo 9: Yalnızlık ve Aile Aidiyetinin Aile Durumu Açısından İncelenmesi

Aile Durumu	n	Sıra Ort	X^2	p	Çoklu karş.
Yalnızlık Ölçeği	Anne Baba Sağ ve Birlikte	207	119,07		2<3
	Anne Baba Sağ ve Ayrı	19	78,37	11,242	,004*
	Anne ya da Baba Vefat Etti	8	169,75		
Kendilik Aidiyeti	Anne Baba Sağ ve Birlikte	207	118,54		
	Anne Baba Sağ ve Ayrı	19	128,92	5,721	,057
	Anne ya da Baba Vefat Etti	8	63,56		
Aile Aidiyeti	Anne Baba Sağ ve Birlikte	207	117,20	4,672	,097
	Anne Baba Sağ ve Ayrı	19	137,92		

	Anne ya da Baba Vefat Etti	8	76,81		
	Anne Baba Sağ ve Birlikte	207	117,96		2>3
Aile Aidiyeti Ölçeği Toplam	Anne Baba Sağ ve Ayrı	19	135,18	6,407	,041*
	Anne ya da Baba Vefat Etti	8	63,50		

*p<0,05

Tablo 9’da yalnızlık ve aile aidiyetinin aile durumu değişkenine göre anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla yapılan Kruskal Wallis H testi yapılmıştır. Öğrencilerin aile durumu ile “yalnızlık” ($X^2=11,242$; $p<0,05$) arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmaktadır ($p<0,05$). Buna göre annesi ya da babasından biri vefat etmiş olanların yalnızlık puanı sıra ortalaması en büyük iken (169,75), sağ ve ayrı olanların ortalaması en küçüktür (78,37). Öğrencilerin aile durumu ile “aile aidiyeti” ($X^2=6,407$; $p<0,05$) arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmaktadır ($p<0,05$). Bu sonuçlara göre anne babası sağ ve ayrı olanların aile aidiyeti puanı sıra ortalaması en büyük iken (135,18), annesi ya da babasından biri vefat etmiş olanların ortalaması en küçüktür (63,50).

Öğrencilerin aile durumu değişkenine göre “kendilik aidiyeti” alt boyutu ($X^2=5,721$; $p>0,05$) ve “aile aidiyeti” alt boyutu ($X^2=4,672$; $p>0,05$) arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmamıştır.

Çoklu karşılaştırma testi sonuçlarına göre, anne baba sağ ve ayrı olanların “yalnızlık” düzeyi anne ya da babası vefat edenlere göre anlamlı olarak daha düşük, anne baba sağ ve ayrı olanların “aile aidiyeti” düzeyi anne ya da babası vefat edenlere göre anlamlı olarak daha yüksek bulunmuştur.

Tablo 10: Yalnızlık ve Aile Aidiyetinin Kardeş Sayısı Açısından İncelenmesi

Kardeş Sayısı	n	Sıra Ort	X ²	p
Yalnızlık Ölçeği	Kardeşim Yok	15	117,97	1,940 ,585
	1-2 Kardeş	140	115,57	
	3-4 Kardeş	58	114,97	
	5 ve Üzeri	21	137,00	
Kendilik Aidiyeti	Kardeşim Yok	15	134,67	2,118 ,548
	1-2 Kardeş	140	114,46	

	3-4 Kardeş	58	123,66		
	5 ve Üzeri	21	108,48		
	Kardeşim Yok	15	133,83		
Aile Aidiyeti	1-2 Kardeş	140	115,84	6,399	,094
	3-4 Kardeş	58	127,97		
	5 ve Üzeri	21	88,00		
	Kardeşim Yok	15	133,67		
Aile Aidiyeti Ölçeği Toplam	1-2 Kardeş	140	114,15	3,241	,356
	3-4 Kardeş	58	126,68		
	5 ve Üzeri	21	102,95		

* $p < 0,05$

Tablo 10'da yalnızlık ve aile aidiyetinin öğrencilerin kardeş sayısı değişkenine göre anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla yapılan Kruskal Wallis H testine göre; kardeş sayısı ile "yalnızlık" ($X^2=1,940$; $p > 0,05$), "kendilik aidiyeti" alt boyutu ($X^2=2,118$; $p > 0,05$), "aile aidiyeti" alt boyutu ($X^2=6,399$; $p > 0,05$) ve "aile aidiyeti" ($X^2=3,241$; $p > 0,05$) arasında anlamlı farklılık bulunmamaktadır. Öğrencilerin yalnızlık ve aile aidiyetine ilişkin tutumları kardeş sayısına göre değişmemektedir.

Tablo 11: Yalnızlık ve Aile Aidiyetinin Aile Tipi Açısından İncelenmesi

Aile Tipi		n	Ortalama	ss	t	p
Yalnızlık Ölçeği	Geniş Aile	51	40,18	9,45	2,731	,007*
	Çekirdek Aile	183	36,22	9,07		
Kendilik Aidiyeti	Geniş Aile	51	50,65	8,88	-1,175	,241
	Çekirdek Aile	183	52,16	7,94		
Aile Aidiyeti	Geniş Aile	51	17,69	3,02	-0,999	,319
	Çekirdek Aile	183	18,22	3,45		
Aile Aidiyeti Ölçeği Toplam	Geniş Aile	51	68,33	11,04	-1,244	,215
	Çekirdek Aile	183	70,38	10,22		

***p<0,05**

Tablo 11’de yalnızlık ve aile aidiyetinin aile tipi açısından farklılaşıp farklılaşmadığının incelenmesi amacıyla bağımsız gruplar t testi yapılmıştır. Öğrencilerin aile tipi değişkenine göre “yalnızlık” ($p<0,05$) arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunurken, “kendilik aidiyeti” alt boyutu ($p>0,05$), “aile aidiyeti” alt boyutu ($p>0,05$) ve “aile aidiyeti” ($p>0,05$) arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmamaktadır. Öğrencilerin aile aidiyeti ve alt boyutları düzeyleri aile tipine göre değişmemektedir.

Tablo 12: Yalnızlık ve Aile Aidiyetinin En Uzun Yaşanılan Yer Açısından İncelenmesi

En Uzun Yaşanılan Yer		n	Ortalama	ss	F	p
Yalnızlık Ölçeği	İl	87	36,43	8,35	2,871	,059
	İlçe	99	36,28	8,90		
	Köy/Kasaba	48	39,92	11,13		
Kendilik Aidiyeti	İl	87	52,82	7,21	1,462	,234
	İlçe	99	51,70	9,02		
	Köy/Kasaba	48	50,33	7,82		
Aile Aidiyeti	İl	87	18,34	3,21	0,853	,427
	İlçe	99	18,15	3,56		
	Köy/Kasaba	48	17,56	3,23		
Aile Aidiyeti Ölçeği Toplam	İl	87	71,16	9,13	1,534	,218
	İlçe	99	69,85	11,65		
	Köy/Kasaba	48	67,90	9,72		

***p<0,05**

Tablo 12’de yalnızlık ve aile aidiyetinin en uzun yaşanılan yer açısından farklılaşıp farklılaşmadığının incelenmesi için yapılan ANOVA testi yapılmış ve “yalnızlık” ($p>0,05$), “kendilik aidiyeti” alt boyutu ($p>0,05$), “aile aidiyeti” alt boyutu ($p>0,05$) ve “aile aidiyeti” ($p>0,05$) arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmamaktadır.

Tablo 13: Yalnızlık ve Aile Aidiyetinin Şu Anda Yaşanılan Yer Açısından İncelenmesi

Şu Anda Yaşanılan Yer	n	Sıra Ort	X ²	p
Yalnızlık Ölçeği	Aile ile Evde	39	132,62	2,635 ,451
	Yurt/Pansiyon/Otel	127	116,07	
	Arkadaş ile Evde	61	110,64	
	Diğer	7	119,07	
Kendilik Aidiyeti	Aile ile Evde	39	102,86	2,293 ,514
	Yurt/Pansiyon/Otel	127	120,30	
	Arkadaş ile Evde	61	121,47	
	Diğer	7	113,79	
Aile Aidiyeti	Aile ile Evde	39	98,76	7,453 ,059
	Yurt/Pansiyon/Otel	127	119,09	
	Arkadaş ile Evde	61	130,43	
	Diğer	7	80,50	
Aile Aidiyeti Ölçeği Toplam	Aile ile Evde	39	98,79	4,371 ,224
	Yurt/Pansiyon/Otel	127	120,28	
	Arkadaş ile Evde	61	125,39	
	Diğer	7	102,50	

*p<0,05

Tablo 13’de yalnızlık ve aile aidiyetinin öğrencilerin şu anda yaşanılan yer değişkenine göre anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla yapılan Kruskal Wallis H testine göre; şu anda yaşanılan yer ile “yalnızlık” ($X^2=2,635$; $p>0,05$), “kendilik aidiyeti” alt boyutu ($X^2=2,293$; $p>0,05$), “aile aidiyeti” alt boyutu ($X^2=7,453$; $p>0,05$) ve “aile aidiyeti” ($X^2=4,371$; $p>0,05$) arasında anlamlı farklılık bulunmamaktadır. Öğrencilerin yalnızlık, aile aidiyeti ve alt boyutlarına ilişkin tutumları şu anda yaşanılan yere göre değişmemektedir.

Tablo 14: Yalnızlık ve Aile Aidiyetinin Annenin Çocuk Yetiştirmeye Yönelik Tutumu Açısından İncelenmesi

Annenin Çocuk Yetiştirmeye Yönelik Tutumu	n	Sıra	X ²	p	Çoklu karş.
---	---	------	----------------	---	-------------

		Ort		
Yalnızlık Ölçeği	Baskıcı ve Otoriter	29	145,21	1>4
	Aşırı Koruyucu	62	121,84	2<3
	Reddedici/Tutarsız	9	178,89	3>4
	Eşitlikçi ve Demokratik	134	105,37	
16,838 ,001*				
Kendilik Aidiyeti	Baskıcı ve Otoriter	29	81,88	1<2
	Aşırı Koruyucu	62	125,42	1>3
	Reddedici/Tutarsız	9	26,33	1<4
	Eşitlikçi ve Demokratik	134	127,67	2>3
28,489 ,000*				
Aile Aidiyeti	Baskıcı ve Otoriter	29	88,03	1<4
	Aşırı Koruyucu	62	123,21	
	Reddedici/Tutarsız	9	64,83	
	Eşitlikçi ve Demokratik	134	124,77	
13,067 ,004*				
Aile Aidiyeti Ölçeği Toplam	Baskıcı ve Otoriter	29	83,59	1<2
	Aşırı Koruyucu	62	125,66	1>3
	Reddedici/Tutarsız	9	26,28	1<4
	Eşitlikçi ve Demokratik	134	127,19	2>3
27,310 ,000*				
3<4				

*p<0,05

Tablo 14'te yalnızlık ve aile aidiyetinin annenin çocuk yetiştirmeye yönelik tutumu değişkenine göre anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla yapılan Kruskal Wallis H testine göre "yalnızlık" ($X^2=16,838$; $p<0,05$), "kendilik aidiyeti" alt boyutu ($X^2=28,489$; $p<0,05$), "aile aidiyeti" alt boyutu ($X^2=13,067$; $p<0,05$) ve "aile aidiyeti" ($X^2=27,310$; $p<0,05$) arasında anlamlı farklılık bulunmaktadır.

Sonuçlara göre; annesinin tutumunu reddedici/tutarsız bulanların "yalnızlık" puan sıra ortalaması en büyük iken (178,89), eşitlikçi ve demokratik bulanların ortalaması en küçük (105,37); eşitlikçi ve demokratik bulanların "kendilik aidiyeti" puan sıra ortalaması en büyük iken (127,67), reddedici/tutarsız bulanların ortalaması en küçük (26,33), eşitlikçi ve demokratik bulanların "aile aidiyeti" alt boyutu puan sıra ortalaması en büyük iken(124,77), reddedici/tutarsız bulanların ortalaması en küçük (64,83) ve eşitlikçi ve demokratik bulanların "aile aidiyeti" puan sıra ortalaması en

büyük iken (127,19), reddedici/tutarsız bulanların ortalaması en küçük (26,28) olarak bulunmuştur.

Çoklu karşılaştırma testi sonuçlarına göre; annenin çocuk yetiştirmeye yönelik tutumu baskıcı ve otoriter olanlar ile reddedici/tutarsız olanların “yalnızlık” düzeyi eşitlikçi ve demokratik olanlara göre anlamlı olarak daha yüksek, aşırı koruyucu olanların “yalnızlık” düzeyi reddedici/tutarsız olanlara göre anlamlı olarak daha düşüktür.

Annenin çocuk yetiştirmeye yönelik tutumu baskıcı ve otoriter olanların “kendilik aidiyeti” alt boyutu düzeyi aşırı koruyucu olanlara göre anlamlı olarak daha düşük, baskıcı ve otoriter olanlar ile aşırı koruyucu olanların “kendilik aidiyeti” düzeyi reddedici/tutarsız olanlara göre anlamlı olarak daha yüksek, baskıcı ve otoriter olanlar ile reddedici/tutarsız olanların “kendilik aidiyeti” düzeyi eşitlikçi ve demokratik olanlara göre anlamlı olarak daha düşük bulunmuştur.

Annenin çocuk yetiştirmeye yönelik tutumu baskıcı ve otoriter olanların “aile aidiyeti” alt boyutu düzeyi eşitlikçi ve demokratik olanlara göre anlamlı olarak daha düşüktür.

Annenin çocuk yetiştirmeye yönelik tutumu baskıcı ve otoriter olanların “aile aidiyeti” düzeyi aşırı koruyucu olanlar ile eşitlikçi ve demokratik olanlara göre anlamlı olarak daha düşük bulgusu elde edilmiştir. Annenin çocuk yetiştirmeye yönelik tutumu baskıcı ve otoriter olanlar ile aşırı koruyucu olanların “aile aidiyeti” düzeyi reddedici/tutarsız olanlara göre anlamlı olarak daha yüksek, reddedici/tutarsız olanların “aile aidiyeti” düzeyi eşitlikçi ve demokratik olanlara göre anlamlı olarak daha düşük bulgusu elde edilmiştir.

Tablo 15: Yalnızlık ve Aile Aidiyetinin Babanın Çocuk Yetiştirmeye Yönelik Tutumu Açısından İncelenmesi

Babanın Çocuk Yetiştirmeye Yönelik Tutumu	n	Ortalama	ss	F	p	Çoklu Karş
Yalnızlık Ölçeği	Baskıcı ve Otoriter	39	40,15	9,88	3,629	,014*
	Aşırı Koruyucu	38	38,87	9,13		
	Reddedici/Tutarsız	33	38,03	11,02		
	Eşitlikçi ve Demokratik	124	35,31	8,30		
Kendilik Aidiyeti	Baskıcı ve Otoriter	39	48,92	8,96	7,086	,000*
	Aşırı Koruyucu	38	52,58	6,43		
	Reddedici/Tutarsız	33	47,70	10,36		

	Eşitlikçi ve Demokratik	124	53,62	7,09	
Aile Aidiyeti	Baskıcı ve Otoriter	39	16,15	3,46	1<2
	Aşırı Koruyucu	38	18,24	3,17	1<4
	Reddedici/Tutarsız	33	17,48	3,70	7,275 ,000*
	Eşitlikçi ve Demokratik	124	18,84	3,05	
Aile Aidiyeti Ölçeği Toplam	Baskıcı ve Otoriter	39	65,08	11,06	1<4
	Aşırı Koruyucu	38	70,82	8,51	3<4
	Reddedici/Tutarsız	33	65,18	13,00	8,370 ,000*
	Eşitlikçi ve Demokratik	124	72,46	9,04	

*p<0,05

Tablo 15'te yalnızlık ve aile aidiyetinin babanın çocuk yetiştirmeye yönelik tutumu değişkenine göre anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla yapılan ANOVA testine göre “yalnızlık” (p<0,05), “kendilik aidiyeti” alt boyutu (p<0,05), “aile aidiyeti” alt boyutu (p<0,05) ve “aile aidiyeti” (p<0,05) arasında anlamlı farklılık bulunmaktadır.

Bulgulara göre; babasının tutumunu baskıcı ve otoriter bulanların “yalnızlık” puan ortalaması en büyük iken (40,15), eşitlikçi ve demokratik bulanların ortalaması en küçük (35,31), eşitlikçi ve demokratik bulanların “kendilik aidiyeti” alt boyutu puan ortalaması en büyük iken (53,62), reddedici/tutarsız bulanların ortalaması en küçük (47,70), eşitlikçi ve demokratik bulanların “aile aidiyeti” alt boyutu puan ortalaması en büyük iken (18,84), baskıcı ve otoriter bulanların ortalaması en küçük (16,15) ve eşitlikçi ve demokratik bulanların “aile aidiyeti” puan ortalaması en büyük iken (72,46), baskıcı ve otoriter bulanların ortalaması en küçük (65,08) olarak bulunmuştur.

Çoklu karşılaştırma testi sonuçlarına göre; babanın çocuk yetiştirmeye yönelik tutumu baskıcı ve otoriter olanların “yalnızlık” düzeyi eşitlikçi ve demokratik olanlara göre anlamlı olarak daha yüksektir. Babanın çocuk yetiştirmeye yönelik tutumu baskıcı ve otoriter olanların “kendilik aidiyeti” düzeyi eşitlikçi ve demokratik olanlara göre anlamlı olarak daha düşük, aşırı koruyucu olanların “kendilik aidiyeti” düzeyi reddedici/tutarsız olanlara göre anlamlı olarak daha yüksek, reddedici/tutarsız olanların “kendilik aidiyeti” düzeyi eşitlikçi ve demokratik olanlara göre anlamlı olarak daha düşüktür.

Babanın çocuk yetiştirmeye yönelik tutumu baskıcı ve otoriter olanların “aile aidiyeti” alt boyutu düzeyi aşırı koruyucu ve eşitlikçi ve demokratik olanlara göre anlamlı olarak daha düşüktür.

Babanın çocuk yetiştirmeye yönelik tutumu baskıcı ve otoriter olanlar ile reddedici/tutarsız olanların “aile aidiyeti” düzeyi eşitlikçi ve demokratik olanlara göre anlamlı olarak daha düşüktür.

Sonuç

Bu araştırma, üniversite öğrencilerinin yalnızlık düzeyleri ile aile aidiyeti arasındaki ilişkinin incelenmesi ve sosyo-demografik özelliklerin yalnızlık ve aile aidiyeti üzerinde etkili olup olmadığının belirlenmesi amaçlamıştır. Araştırma sonucuna göre, yalnızlık ile aile aidiyeti ve alt boyutları arasında negatif yönlü orta bir ilişki bulunmuştur. Bu bağlamda aile aidiyeti arttıkça yalnızlık düzeyinin azaldığı söylenebilmektedir. Aile aidiyetinin yalnızlığa etkisinin incelenmesi amacıyla yapılan test sonuçlarına göre regresyon modelinin anlamlı olduğu ve yalnızlığı açıklayan değişkenlerin kendilik aidiyeti ve aile aidiyeti alt boyutlarının negatif yönde etkilediği, aile aidiyetinin etkisinin daha fazla olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Araştırma kapsamında yalnızlık ölçeği toplam puan ortalamaları $X=37,08$ olarak bulunmuş olup, öğrencilerin yalnızlık düzeylerinin düşük olduğu görülmüştür. Danış ve arkadaşlarının (2017) yaptığı bir çalışmada araştırmaya katılan öğrencilerin yalnızlık düzeylerinin genel anlamda düşük olduğu bulunmuştur. Yıldırım ve arkadaşları (2018) tarafından yapılan başka bir çalışmada ise öğrencilerin yalnızlık algılarının orta düzeyde olduğu bulunmuştur.

Çalışmamızda aile aidiyeti ölçeği toplam puan ortalamaları $X=69,94$ olarak bulunmuş ve öğrencilerin aile aidiyetinin yüksek olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Arslan ve arkadaşlarının (2019) yaptığı bir çalışmada aile aidiyeti ölçeğinden alınabilecek en düşük puanın 17 ve en yüksek puanın 85 olduğu belirtilmiş, öğrencilerin ölçekten aldıkları puan ortalamaları $X=64.6318$ olarak bulunmuş ve üniversite öğrencilerinin aile aidiyetlerinin yüksek olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Araştırmada katılımcıların yalnızlık ve aile aidiyetlerinin cinsiyete göre; aile aidiyeti ve alt boyutu olan kendilik aidiyeti arasında anlamlı farklılık bulunmakta iken, aile aidiyeti alt boyutu ile yalnızlık arasında anlamlı farklılık bulunmamaktadır. Alanyazında çalışmamızla aynı yönde bulgular elde eden araştırmalar mevcuttur. Eskin (2001) tarafından yapılan bir çalışmada cinsiyet ile yalnızlık arasında anlamlı farklılaşmanın olmadığı bulunmuştur. İlhan (2012) tarafından yapılan bir çalışmada cinsiyet ile yalnızlık arasında anlamlı fark bulunmamakla birlikte erkeklerin yalnızlık puan ortalamaları kadınlara göre daha yüksek bulunmuştur. Arslan ve arkadaşlarının (2019) yaptığı başka bir çalışmada üniversite öğrencilerinin cinsiyeti ile kendilik aidiyeti alt boyutu ile arasında anlamlı fark bulunurken, aile aidiyeti alt boyutu arasında anlamlı farklılaşma bulunmamıştır. Diğer yandan çalışmamızla örtüşmeyen araştırma bulguları da mevcuttur. Atli ve arkadaşlarının (2015) yaptığı bir çalışmada öğrencilerin cinsiyete göre yalnızlık düzeylerinin anlamlı farklılaştığı ve erkeklerin yalnızlık puan ortalamaları kızlara göre yüksek bulunmuştur. Aydıner-Boylu ve arkadaşlarının (2019) yaptığı bir

çalışmada cinsiyet ve yalnızlık arasında anlamlı farklılaşma ve kadınların yalnızlık puanları erkeklerden daha düşük bulunmuştur.

Araştırmada katılımcıların yalnızlık ve aile aidiyetlerinin yaşa göre; yalnızlık, aile aidiyeti ve alt boyutları olan kendilik aidiyeti ile aile aidiyeti arasında anlamlı farklılaşma bulunmamaktadır. Karaoğlu ve arkadaşlarının (2009) yaptığı bir çalışmada öğrencilerin yalnızlık düzeyleri ile yaşları arasında anlamlı farklılaşma bulunmamıştır.

Araştırmada katılımcıların yalnızlık ve aile aidiyetlerinin sınıfa göre; yalnızlık, aile aidiyeti ve alt boyutları olan kendilik aidiyeti ile aile aidiyeti arasında anlamlı farklılaşma bulunmamaktadır. Buluş (1997) tarafından yapılan bir çalışmada öğrencilerin sınıf değişkeni ile yalnızlık düzeyleri arasında bir ilişki olduğu ve birinci sınıf öğrencilerde yalnızlık düzeyi daha yüksek bulunmuştur.

Araştırmada katılımcıların yalnızlık ve aile aidiyetlerinin ailenin gelir durumuna göre; kendilik aidiyeti alt boyutu arasında anlamlı farklılık bulunmakta iken, yalnızlık, aile aidiyeti ve alt boyutu olan aile aidiyeti arasında anlamlı fark bulunmamaktadır. Yalaz Seçim ve arkadaşlarının (2014) yaptığı bir çalışmada öğrencilerin gelir durumu ile yalnızlık arasında anlamlı farklılık bulunmuştur.

Araştırmada katılımcıların yalnızlık ve aile aidiyetlerinin aile durumuna göre; yalnızlık ve aile aidiyeti arasında anlamlı fark bulunmakta olup, alt boyutlar olan kendilik aidiyeti ve aile aidiyeti arasında anlamlı fark bulunmamaktadır. Certel ve arkadaşlarının (2016) yaptığı bir çalışmada öğrencilerin birlikte yaşadığı ebeveyn değişkenine göre yalnızlık düzeylerinin anlamlı farklılaşmadığı bulunmuştur.

Araştırmada katılımcıların yalnızlık ve aile aidiyetlerinin kardeş sayısı durumuna göre; yalnızlık, aile aidiyeti ve alt boyutları olan kendilik aidiyeti ile aile aidiyeti arasında anlamlı farklılaşma bulunmamaktadır. Aral ve Gürsoy (2000) tarafından yapılan çalışmada kardeş sayısı ile yalnızlık düzeyi arasındaki anlamlı fark olmadığı ve tek çocukların yalnızlık puanlarının diğerlerine göre daha düşük olduğu bulunmuştur.

Araştırmada katılımcıların yalnızlık ve aile aidiyetlerinin aile tipi durumuna göre; yalnızlık arasında anlamlı fark bulunurken, aile aidiyeti ve alt boyutları olan kendilik aidiyeti ve aile aidiyeti arasında anlamlı farklılık bulunmamaktadır. Arslan ve arkadaşlarının (2019) yapmış oldukları çalışmada üniversite öğrencilerinin kendilik aidiyeti ve aile aidiyeti alt boyutlarının aile tipi değişkenine göre farklılık göstermediği bulunmuştur.

Araştırmada katılımcıların yalnızlık ve aile aidiyetlerinin en uzun yaşadıkları yer ve şuan yaşanılan yere göre; yalnızlık, aile aidiyeti ve alt boyutları olan kendilik aidiyeti ile aile aidiyeti arasında anlamlı farklılaşma bulunmamaktadır. Bu sonuca göre öğrencilerin en uzun yaşadıkları yer ve şuan yaşanılan yer değişkenlerine göre yalnızlık ve aile aidiyeti düzeyleri değişmemektedir.

Araştırmada katılımcıların yalnızlık ve aile aidiyetlerinin annenin ve babanın çocuk yetiştirmeye yönelik tutumuna göre; yalnızlık, aile aidiyeti ve alt boyutları olan kendilik aidiyeti ve aile aidiyeti arasında anlamlı farklılaşma bulunmaktadır. Çeçen (2008) tarafından yapılan bir çalışmada ebeveyn tutumları ile öğrencilerin yalnızlık düzeyleri ve sosyal destekleri arasında anlamlı farklılaşma bulunmuştur. Ayrıca ebeveynlerinin tutumlarını eşitlikçi/demokratik olarak değerlendiren öğrencilerin

yalnızlık puanları diğer ebeveyn tutumlarına sahip öğrencilere (baskıcı/otoriter, tutarsız, koruyucu) göre daha düşük olduğu belirtilmiştir.

KAYNAKLAR

AKKUL, Nuriye, ÜMMET, Durmuş, (2007), Teknik Eğitim Fakültesi Öğrencilerinin Yalnızlık Düzeyleri, **Marmara Üniversitesi Atatürk Eğitim Fakültesi Eğitim Bilimleri Dergisi**, Cilt 25, Sayı 25, s.1-15.

ALPTEKİN, Duygu, (2011), Toplumsal Aidiyet ve Gençlik: Üniversite Gençliğinin Aidiyeti Üzerine Sosyolojik Bir Araştırma, T.C. Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Sosyoloji Anabilim Dalı Sosyoloji Bilim Dalı, **Doktora Tezi**, Konya.

ARAL, Neriman, GÜRSOY, Figen, (2000), “Gençlerin Yalnızlık Düzeylerinin İncelenmesi”, **Eğitim ve Bilim**, Cilt 25, Sayı 116, s. 8-12.

ARSLAN, Kübra, ŞAHİN, Hande, ERKAL, Sibel, (2019), “Üniversite Öğrencilerinin Aile Aidiyetinin Aile İçi Şiddete İlişkin Görüşlerine ve Bireysel Özelliklerine Göre Karşılaştırılması”, **Researcher: Social Science Studies**, Cilt 7, Sayı 1, s. 168-180.

ATLI, Abdullah, KELDAL, Gökay, SONAR, Osman, (2015), “Üniversite Öğrencilerinin Yabancılaşma ile Yalnızlık Düzeyleri Arasındaki İlişki”, **Mustafa Kemal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi**, Cilt: 12, Sayı: 29, s.149-160.

AYDINER-BOYLU, Ayfer, GÜNAY, Gülay, ERSOY, Ali Fuat, (2019), “Üniversite Öğrencilerinde Algılanan Sosyal Desteğin Yalnızlık Üzerindeki Etkisinin İncelenmesi”, **Sosyoekonomi**, Vol. 27(41), s. 211-221.

BAUMEISTER Roy F., LEARY Mark R., (1995), “The Need to Belong: Desire for Interpersonal Attachments as a Fundamental Human Motivation”, **Psychological Bulletin**, Vol. 117, No. 3, 497-529.

BULUŞ, Mustafa, (1997), “Üniversite Öğrencilerinde Yalnızlık”, **Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi**, Cilt 3, Sayı 3, s. 82-90.

CERTEL, Hüseyin, YAKUT, Selahattin, YAKUT, İdris, GÜLSÜN, Bilal, (2016), “Öğrencilerde Yalnızlık Problemi”, **İnsan ve Toplum Bilimleri Araştırmaları Dergisi**, Cilt:5, Sayı:8, s. 3069-3084.

ÇEÇEN, A. Rezan, (2008), “Öğrencilerinin Cinsiyetlerine ve Anababa Tutum Algılarına Göre Yalnızlık ve Sosyal Destek Düzeylerinin İncelenmesi”, **Türk Eğitim Bilimleri Dergisi**, 6(3), 415-431.

ÇERİK, Şule, (2002), “Ailelerin Gençlere Karşı Tutumları ve Gençlerin Ailelerinin Tutumlarını Algılayışlarına Yönelik Üniversite Gençliği Üzerinde Bir Araştırma”, **Ege Akademik Bakış Dergisi**, Cilt 2, Sayı 1, ss.1-17.

DANIŞ, Mehmet Zafer, YILDIZ, Recep, TEKİN, Huri Ece, ALKAN, Pınar, (2017), “Sosyal Hizmet Öğrencilerinin Yalnızlık Düzeyleri ve Bunu Etkileyen Faktörler: Sakarya Örneği”, **Yalova Sosyal Bilimler Dergisi**, Yıl: 7, Sayı: 14, Ekim, s. 9-22.

DEMİR, Ayhan, (1989), U.C.L.A. Yalnızlık Ölçeğinin Geçerlik ve Güvenirliği, **Psikoloji Dergisi**, Cilt 7, Sayı 23, ss. 14-18.

ESKİN, Mehmet, (2001), "Ergenlikte Yalnızlık, Başetme Yöntemleri ve Yalnızlığın İntihar Davranışı İle İlişkisi", **Klinik Psikiyatri**, 4(1): 5-11.

GALANAKİ, Evangelia P. (2008), Children's Perceptions Of Loneliness, **Hellenic Journal of Psychology**, Vol. 5, pp. 258-280.

GÜR, Bekir S., KURT, Türker, (2011), "Türkiye'de Ailelerin Eğitim İhtiyaçları", **Aile ve Toplum**, Yıl: 12, Cilt: 7, Sayı:27, Ekim-Kasım-Aralık, ss.33-62.

HAGERTY, Bonnie M. K., LYNCH-SAUER, Judith, PATUSKY, Kathleen L., BOUWSEMA, Maria ve COLLIER, Peggy, (1992), "Sense of Belonging: A Vital Mental Health Concept", **Archives of Psychiatric Nursing**, Vol. VI, No. 3 (June), pp. 172-177.

HILL, Doris Leal. (2006), Sense of Belonging as Connectedness, American Indian Worldview, and Mental Health, **Archives of Psychiatric Nursing**, Vol. 20, No. 5, October, pp 210–216.

İLHAN, Tahsin, (2012), "Üniversite Öğrencilerinde Yalnızlık: Cinsiyet Roller ve Bağlanma Stillerinin Yalnızlığı Yordama Güçleri", **Kuram ve Uygulamada Eğitim Bilimleri**, 12(4), Güz, s. 2377-2396.

KARAHAN, T. Fikret, SARDOĞAN, Mehmet E., ŞAR, Ali Haydar, ERSANLI, Ercümen, KAYA, S. Nevres, KUMCAĞIZ, Hatice, (2004), "Üniversite Öğrencilerinin Yalnızlık Düzeyleri ile Benlik Saygısı Düzeyleri Arasındaki İlişkiler", **Öndokuz Mayıs Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi**, 18, ss.27-39.

KARAOĞLU, Nazan, AVŞAROĞLU, Selahattin, DENİZ, Mehmet Engin, (2009), "Yalnız Mısın? Selçuk Üniversitesi Öğrencilerinde Yalnızlık Düzeyi ile İlgili Bir Çalışma", **Marmara Medical Journal**, 22(1);019-026.

KILIÇ, Mehmet, (2015), Üniversite Öğrencilerinin Sosyal Görünüş Kaygıları ile Benlik Saygıları ve Yalnızlık Düzeyleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi, T.C. Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Sosyal Hizmet Anabilim Dalı, **Yüksek Lisans Tezi**, Konya.

KILINÇ, Hicran, SEVİM, Seher A., (2005), "Ergenlerde Yalnızlık ve Bilişsel Çarpıtmalar", **Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Dergisi**, Cilt: 38, Sayı:2, ss.67-89.

MAVİLİ, Aliye, KESEN, Nur Feyzal, DAŞBAŞ, Serap, (2014), "Aile Aidiyeti Ölçeği: Bir Ölçek Geliştirme Çalışması", **Sosyal Politika Çalışmaları Dergisi**, Yıl: 14 Sayı: 33, Temmuz-Aralık, ss.29-45.

MELLOR, David, STOKES, Mark, FIRTH, Lucy, HAYASHİ, Yoko, CUMMINS, Robert. (2008), Need for Belonging, Relationship Satisfaction, Loneliness, and Life Satisfaction, **Personality and Individual Differences**, 45, 213–218.

ÖZKAN, Yasemin, KILIÇ, Esra, (2013), "Aile'nin Psiko-Sosyal Destek İhtiyacını Karşılama Yeni Bir Model Önerisi: Aile Sağlığı Merkezlerinde Aile Psiko-Sosyal Destek Birimi", **Sosyal Politika Çalışmaları**, Cilt: 7, Sayı: 30, Ocak-Haziran, ss.25-44.

ÖZPOLAT, Abdulvahap, (2010), "Ailede Demokratik Sosyalleşme", **Aile ve Toplum**, Yıl: 11, Cilt: 5, Sayı: 20, Ocak-Şubat-Mart, ss. 9-24.

RUSSELL, Dan, PEPLAU, Letitia Anne, FERGUSON, Mary Lund, (1978), "Developing a Measure of Loneliness", **Journal of Personality Assessment**, 42 (3): 290-294.

TIWARI, Sarvada Chandra. (2013), Loneliness: A disease?, **Indian Journal of Psychiatry**, 55(4), Oct-Dec.

YALAZ SEÇİM, Özlem, ALPAR, Özer, ALGÜR, Seden, (2014), "Üniversite Öğrencilerinde Yalnızlık: Akdeniz Üniversitesinde Yapılan Ampirik Bir Araştırma", **Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi**, Cilt: 13, Sayı: 48 (200-215).

YILDIRIM, Arzu, HACIHASANOĞLU AŞILAR, Rabia, KARAKURT, Papatya, ÇAPIK, Cantürk, KASIMOĞLU, Necla, (2018)," Üniversite Öğrencilerinde Depresif Belirti, Yalnızlık ve Yeme Tutumu Arasındaki İlişkinin Sosyodemografik Özelliklerle Birlikte İncelenmesi", **Turkish Journal of Family Medicine and Primary Care (TJFMPC)**, 12(4):264-274.

YILMAZ, Emel, YILMAZ, Ela, KARACA, Fatoş, (2008), Üniversite Öğrencilerinin Sosyal Destek ve Yalnızlık Düzeylerinin İncelenmesi, **Genel Tıp Dergisi**, 18(2), s. 71-79.